

Ο νοικοκύρης. — Πᾶμε τούρα τ' ἀδρέφι νά σ' νοικουκυρέψου στοῦ χτῆμα τοῦ παπούλη σ' τοῦ Στράβωνα, νά σ' μετρήσου και τὴ κληρουνούμια σ' . . .

Ο φύλακας. — "Επαρε κι' ἀπὸ μένα τ' ἀποδέλοιπα, διάλε τσ' ἀποθαμμένους σου, σκύλε ἀγαρηνέ ! . . .

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΣΤΗ ΞΕΝΗ ΤΕΜΕΝΗ

ΚΑΡΑΒΙ διαβατάρικο μὲ φτερωτὸ λανί,
Ποῦ φέρεις ἀλ' τὴ ξερητειὰ στὰ ξάρτια σου κρυμμένη,
Κάποια γλυκειὰ παρηγορὰ γιὰ κεῖνον ποῦ πονεῖ,
Ἐλπίδα και ὑπομονὴ σ' ἐκεῖνον ποῦ προσμένει
Σταμάτησε τὸ δρόμο σου και στὸ ταξεῖδι αὐτὸ,
Πάρε γιὰ τὴν ἀγάπη μου χῦλια φιλιὰ κ' ἐλπίδες,
Και πές της πῶς τὴν καρτερῶ, καράβι φτερωτό,
Μὰ μὴ τῆς πῆς πόσο χλωμό, πόσο θλιψμένο μ' εἶδες.

(Σ μύρνη, 1913)

ΣΥΛΒΙΟΣ